

Kritika - Amerika Kapitány

2011 augusztus 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Marvel újabb képregényhősének filmje nemrégiben debütált a mozikban, még hozzá meglehetősen szép eredményeket felmutatva.

Ez nem is igazán meglepő, hiszen *Amerika Kapitány* valóban a műfaj egyik legnagyobb klasszikusa - a talpig amerikai hős, hazafi és mindenekelőtt bátor és talpraesett fiatalember, aki egyszerre számít szuperhősnek és

szimbólumnak. Sötét korban, a második világháború csataterain indult el a dicsőség felé vezető rögös úton, hogy egyszer majd megérkezzen a mi világunkba, és ott igazi legendává váljon. De ne szaladjunk ennyire előre, inkább nézzük meg, hogyan sikerült ezt a mozivásznonra átültetni a készítőknél.

Mindenek előtt fontos leszögezni, hogy az Amerika Kapitány egy elményfilm. Se több, se kevesebb. Ennek megfelelően nincs is másról szó benne, mint arról, hogyan vált a gyenge, aprócska, asztmás kölyök, Steve Rogers-ből (Chris Evans) legyázhatetlen katonává, aki aztán egymaga megnyerte a háborút és megmentette a világot.

A film lényegében a jól megszokott kalandokra épül. A gaz nációk *Johann Schmidt*, azaz a *Vörös Koponya* vezérletével szörnyű csodafegyverek kifejlesztésén munkálkodnak, amit már nem nézhetnek ölbe tett kézzel a jófiúk sem. Egy titkos program keretében elkezdik hát gyártani saját szuperkatonáikat, és természetesen Rogers lesz az első számú kiválasztott. Végül aztán ő is marad az egyetlen, de úgy fest, egymaga is büszkesen elegendő a nagy feladatra - leszámolni a Vörös Koponyával és rettegett csapataival, mielőtt azok lerombolják a bolygó összes nagyvárosát.

Azt hiszem, egy superhős filmnek ennyi büven elegendő alaptörténetnek. Sajnos azonban ennél a szintnél többet nem várhatunk el a későbbiek során semmilyen más téren sem. A f szereplő végtelenül egydimenziós karaktere hajszálnyi vastagságú mozgásteret kapott, aki, miután folyamatosan azzal szembesül, hogy alkata és egészségi állapota miatt egyre-másra utasítják el a sorozásokon, mást sem akar csinálni, mint harcolni a hazájáért. Miután pedig megkapta a lehetőséget, ki lehet találni: harcolni akar a hazájáért. Hozzá képest *Bruce Wayne* (Batman) vagy *Peter Parker* (Pókember) olyan multidimenzionális, több síkból álló, összetett és bonyolult jellemek, hogy szinte értelmetlen is az összehasonlítás. Ja, nem is, Amerika Kapitány a harci lázon túl szeretne még összejönni az egyetlen nővel, akivel egyhuzamban két mondatnál többet beszélt. Micsoda mélységek!

Mivel a korhatár besorolásra jobban kell figyelnie a filmeseknek, mint a sok millió elbohóckodott dollárra, ezért ne is várjon senki semmilyen realiztikus csatajeleneteket. Jobbára h?sünk az ikonikussá vált pajzsával püföli az ellent, ami néhol egészen szórakoztató tud lenni. Ugyanakkor a lator Hydra katonái sem ártatlan, réten pipacsot szedeget? kislányok pöttös ruhában, mert ?k meg lézerpuskával, óriástankokkal és lopakodó repül?kkel szállnak be az össznépi buliba.

Nekem nincs ezekkel semmi bajom. Nem zavar, hogy az amerikai zászló minden második snitten a magasban lobog. Egyáltalán nem gond, hogy a f?szerepl? kicsit bugyutácska, és az sem, hogy mindeközben szuperh?s. Jópofa dolog a lézerpuska és a plazmaágyú. Természetesen nem vagyok ellenére némi csihi-puhinak sem. De vannak dolgok, amelyeket már jóval nehezebben vesz be a gyomrom. Példának okáért mindjárt kezdeném is a számomra talán legfájóbb ponttal: Amerika Kapitány kicsiny "elit" csapatával. Róluk azt kell tudni, hogy mielőtt h?sünk dagadó mellizmait düllesztve berobbant volna a mozivászon közepére, jelentéktelen, tehetségtelken és feláldozható közkatonák voltak, akiknek a századát a Hydra csapatai rommá alázták. Ám miután valamilyen ismeretlen okból Rogers maga mellé veszi ?ket, hirtelen átalakulnak ?k is legy?zhetetlen csodalegényekké. Aki eddig szanaszét szedett az ellen, váratlanul legy?zhetetlenek és halhatatlanok lesznek, és gond nélkül elgyepálnak mindenkit. Egyszer?en borzalmas! Vagyis inkább kiábrándító. Miért kellett egyáltalán betenni azokat a fickókat? Pontosan az ilyen ostoba filmes eszközök miatt ábrándul ki az egyszer?, moziba járó néz?. Én nem keresek egy Amerika Kapitányban realizmust... de ez egyszer?en már a röhej szintjét súrolta.

Aztán itt van még egy másik, szintén jól ismert probléma. A film végtelenül elkapkodottnak tűnik, és itt-ott éreződik rajta, hogy az íróknak bizony komoly kompromisszumokat kellett kötniük ahhoz, hogy beleférjenek a rendelkezésre álló időkeretbe. A vége pedig kimondottan összecsapottra sikeredett. Főgonosz lenyom, világ megment, főhős eltűnik. Mindezt aránytalanul rövid időbe süllyesztve mondjuk ahhoz képest, amennyi ideig Amerika Kapitány különböző varietéműsorokban lépett föl, a háborús propaganda részeként.

De ahogyan azt már korábban mondtam, ez egy elzárnyfilm - a jövőre érkező Bosszú Angyalai (avagy Bosszúállók) felvezetője, és mint ilyen, egyszeri megtekintésre elfogadható. Semmiképp ne várjunk tőle sokat; ha elzárnyosan azt feltételezzük, hogy egy villámgyorsan felejthető, minimális agymunkát sem igénylő két óra vár ránk a mozi alatt, egészen jó nyomon járunk.

Sztakó Balázs

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

